

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 19 mai 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León — Spania) — David Barcenilla Fernández (C-256/10), Pedro Antonio Macedo Lozano (C-261/10)/Gerardo García SL

(Cauzele conexate C-256/10 și C-261/10) ⁽¹⁾

(Directiva 2003/10/CE — Valori de expunere — Zgomot — Protecție auditivă — Efect util)

(2011/C 204/19)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: David Barcenilla Fernández (C-256/10), Pedro Antonio Macedo Lozano (C-261/10)

Pârâtă: Gerardo García SL

Obiectul

Cereri de pronunțare a unor hotărâri preliminare — Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León — Interpretarea Directivei 2003/10/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 februarie 2003 privind cerințele minime de securitate și sănătate referitoare la expunerea lucrătorilor la riscuri generate de agenți fizici (zgomot) [a șaptesprezecea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE] (JO L 42, p. 38, Ediție specială 05/vol. 6, p. 169) — Depășirea valorilor de expunere la zgomot care declanșează acțiunea care vizează evitarea sau reducerea expunerii — Efect util al directivei

Dispozitivul

1. Directiva 2003/10/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 februarie 2003 privind cerințele minime de securitate și sănătate referitoare la expunerea lucrătorilor la riscuri generate de agenți fizici (zgomot) [A șaptesprezecea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE], astfel cum a fost modificată prin Directiva 2007/30/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2007, trebuie interpretată în sensul că un angajator în întreprinderea căruia nivelul de expunere zilnică la zgomot a lucrătorilor este mai mare de 85 dB(A), măsurat fără a lua în considerare efectele utilizării mijloacelor de protecție auditivă individuale, nu îndeplinește obligațiile care rezultă din această directivă prin simplul fapt că pune la dispoziția lucrătorilor astfel de mijloace de protecție auditivă care permit să se reducă expunerea zilnică la zgomot la mai puțin de 80 dB(A), acest angajator având obligația de a aplica un program de măsuri tehnice sau organizatorice destinat să reducă o astfel de expunere la zgomot la un nivel sub 85 dB(A), măsurat fără a lua în considerare efectele utilizării mijloacelor de protecție auditivă individuale.
2. Directiva 2003/10, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2007/30, trebuie interpretată în sensul că nu impune unui angajator să plătească un spor salarial lucrătorilor care sunt expuși unui nivel de zgomot mai mare de 85 dB(A), măsurat fără a lua în considerare efectul utilizării mijloacelor de protecție auditivă individuale, pentru simplul fapt că nu a aplicat un

program de măsuri tehnice sau organizatorice destinat să reducă nivelul de expunere zilnică la zgomot. Cu toate acestea, dreptul național trebuie să prevadă mecanisme adecvate prin care să garanteze că un lucrător expus unui nivel de zgomot mai mare de 85 dB(A), măsurat fără a lua în considerare efectul utilizării mijloacelor de protecție auditivă individuale, poate invoca respectarea de către angajator a obligațiilor de prevenire prevăzute la articolul 5 alineatul (2) din această directivă.

⁽¹⁾ JO C 221, 14.8.2010.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 19 mai 2011 — Union Investment Privatfonds GmbH/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Unicre-Cartão Internacional De Crédito SA

(Cauza C-308/10 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 74 alineatul (2) — Dovezi care nu au fost prezentate în susținerea opoziției în termenul acordat în acest scop — Neluare în considerare — Putere de apreciere a camerei de recurs]

(2011/C 204/20)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Union Investment Privatfonds GmbH (reprezentant: J. Zindel, avocat)

Celelalte părți în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: G. Schneider, agent), Unicre-Cartão Internacional De Crédito SA

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 27 aprilie 2010 — Union Investment Privatfonds/OAPI — Unicre-Cartão Internacional De Crédito prin care Tribunalul a respins acțiunea în anulare formulată de titularul mărcilor naționale figurative UniFLEXIO, UniVARIO și UniZERO pentru produse și servicii din clasele 35 și 36 împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 10 octombrie 2006 de respingere a căii de atac introduse împotriva deciziei diviziei de opoziție prin care se respinge opoziția recurentei împotriva înregistrării mărcii comunitare figurative unibanco pentru produse din clasele 36 și 38 — Interpretare greșită a articolului 74 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Putere de apreciere a camerei de recurs în privința dovezilor care nu au fost prezentate în susținerea opoziției în termenul prevăzut în acest scop

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Obligă Union Investment Privatfonds GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 246, 11.9.2010.